

Családi istentisztelet20260906

Köszöntés: „Hallgassatok rám, akik igazságra törekedtek, és az Urat keresitek! Tekintsetek a kősziklára, melyből kivágattatok, és a kút üregére, melyből kiásattatok (Ézs 51,1).” Ámen.

Gyülekező ének: 166. dicséret: „Urunk, Jézus, fordulj hozzánk...”

Fennálló ének: 269. dicséret 1. verse: „Istenre bízom magamat,...”

Fő ének: 269. dicséret 2-5. versei: „Öröktől fogva ismerte, ...”

Előfohász: „Örhelyemre állok, odaállok a bástyára, figyelek, várva, hogy mit szól hozzám és mit felel panaszomra. Válaszolt is nekem az Úr, és ezt mondta: Írd le ezt a kijelentést, vésd táblákra, hogy könnyen el lehessen olvasni! Eldöntött dolog már, amiről kijelentést kaptál, hamarosan célhoz ér, és nem okoz csalódást. Ha késik is, várd türelemmel, mert biztosan bekövetkezik, nem marad el. Az elbizakodott ember nem őszinte lelkű, de az igaz ember a hite által él (Hab 2,1-4).” Ámen.

Lekció: Zsidókhoz írott levél 11. rész 23-29. versei: *„Hit által rejtegették Mózes születése után három hónapig szülei, mert látták, hogy szép a gyermek, és nem félték a király parancsától. Hit által tiltakozott Mózes, amikor felnőtt, hogy a fáraó lánya fiának mondják. Mert inkább vállalta Isten népével együtt a szenvedést, mint a bűn ideig-óráig való gyönyörűségét, mivel többre becsülte Egyiptom kincseinél a Krisztusért való gyalázatot, mert a megjutalmazásra tekintett. Hit által hagyta el Egyiptomot, nem félt a király haragjától, hanem kitartott, mint aki látja a láthatatlan Istent. Hit által rendelte el a páskát és a vérrel való meghintést, hogy a pusztító ne érintse elsőszülötteiket. Hit által keltek át a Vörös-tengeren, mint valami szárazföldön, és amikor ezt az egyiptomiak is megpróbálták, elmerültek.”*

Előima: Szerető mennyei Édesatyánk! Légy áldott a Te bőségedért és gondviselésedért! Te tudod mindazt, ami volt, ami van és ami lesz. Mindent elkészítettél számunkra, mégis a mi bizalmatlanságunk elszakít Tőled. Megvalljuk, hogy a nehézségekben megfélemezünk Rólad, és csak önmagunkra akarunk támaszkodni. Kérünk, tisztítsd meg szívünket, irgalmazz a nyomorúságban élőknek, és vigasztald meg a síró szemeket. Hálát adunk Neked ezért a vasárnapi időért, a pihenés és megerősödés idejéért. Áldd meg ezt az istentiszteletet! Véget érnek a nyári napok, és elérkezik a munka ideje. Ezért kérünk Téged, áldd meg igyekezetünket a munkában, a tanulmányokra való felkészülésben, valamint a szeretetet családi és baráti kapcsolatainkban. Add,

hogy mindent a Te dicsőségedre tegyünk, és ne saját hasznunkra. Emlékeztess bennünket arra, hogy minden reménységünket és gondunkat Rád bízunk. Az Úr nevében, Aki megalázta magát egészen a halálig, mégpedig a keresztfának haláláig, kérünk Téged, hallgass meg minket. **Ámen.**

Igehirdetés előtti ének: 474. dicséret: „Istennel járni, lakozni...”

Textus: Zsidókhoz írott levél 11. rész 29. verse: *„Hit által keltek át a VöröstenGEREN, mint valami szárazföldön, és amikor ezt az egyiptomiak is megpróbálták, elmerültek.”*

Ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!
Ma egy új tanév küszöbén állunk. Valami új áll előttünk. Új füzetek, új tankönyvek, új osztálytermek, új tanárok, új osztálytársak. Van, akinek ez öröm és várakozás. Másnak talán bizonytalanságot vagy akár félelmet is jelent. **Mi vár ránk?** Nem tudunk mindent. De egy dolgot tudunk: **Nem kell egyedül járnunk.** Ma Mózes személyére tekintünk. Nem egész életét szeretnénk egyszerre áttekinteni, hanem néhány **pillanatképet a hitéről.** Talán ezekben mi is megtaláljuk saját hitbeli utunkat az új tanévben.

1. Mózes, mint gyermek – a hit, amely oltalmaz. „Hit által rejtegették Mózes születése után három hónapig a szülei, mivel látták, hogy szép gyermek, és nem féltek a király parancsától.” Mózes kicsiny és védtelen gyermekként kezdi életét. Nem tud önállóan dönteni. Nem tudja megvédeni magát. Nem tud elmenekülni a fáraó parancsa elől. **Valaki más védi őt.** A szülei. Ők meglátják a gyermeket. Életet látnak benne. Ugyanakkor hallják a király parancsát is: a héber fiúgyermeknek meg kell halniuk. De a szülők úgy döntenek: **Jobban félik az Urat, mint a fáraót.** Három hónapig rejtegetik Mózeszt. Nem azért, mert lemondtak róla. Éppen ellenkezőleg. **Elrejtették, hogy megmentse.** Itt kezdődik Mózes hitbeli útja. A hit néha azt jelenti, hogy akkor is merünk valami bátor dolgot tenni, amikor félünk. Talán ma valaki egy új kezdet előtt áll, és ezt mondja magában: **„Félek.”** Félek az új iskolától. Félek az új környezettől. Félek az új tanároktól. Félek az új osztálytársaktól. Félek attól, hogy elfogadnak-e. Félek attól,

hogy elég jó leszek-e. Mózes története azonban emlékeztet bennünket: **A hit nem azt jelenti, hogy soha nem félünk. A hit azt jelenti, hogy a félelem nem lehet a királyunk.** Mózes szülei előtt ott állt a fáraó. De a fáraó nem volt az ő legfőbb Uruk. **Nem a fáraó az élet királya. Isten az élet Ura.** Ezért a mi új tanévünk is lehet a hit útja. Amikor egy gyermek iskolába megy, a szülő nem tudja minden veszélytől megóvni. Nem tud helyette bemenni minden osztályterembe. Nem tud helyette válaszolni minden feleletnél vagy dolgozatnál. De **imádkozhat érte.** Beszélhet neki Istenről és róla Istennel. Otthon olyan helyet teremthet, ahol olvassák Isten Igéjét, ahol hálát adnak, ahol kérnek, és ahol a család együtt lehet. **A hit az egész családot megtartja.**

Mózes még nem tudta, mi minden vár rá. **De Isten már tudta.** És ez nagy reménység számunkra is: **Mi nem ismerjük az egész tanévet. A kegyelmes Úr azonban ismeri.**

2. Mózes, amikor felnőtt – a hit, amely választ. „Hit által utasította el Mózes, amikor felnőtt, hogy a fáraó leánya fiának mondják...” Mózes Egyiptomban nőtt fel. Volt rangja. Kiváltságai voltak. A fáraó házához tartozott. Talán ezt mondhatták neki: „Te valaki vagy.” „Te a fáraó házához tartozol.” Mózesnek azonban fel kellett tennie a kérdést: **Ki vagyok valójában?** És hite segített megtalálni a választ. Elutasította azt az életet, amelyet az egyiptomi palota kínált neki. Népe és egy olyan út mellett döntött, amely egyáltalán nem volt könnyebb. Ez nagyon fontos kérdés minden fiatal számára: **Ki vagyok én?** Az vagyok, amit mások mondanak rólam? Az osztályzataim vagyok? A sporteredményeim vagyok? A külsőm vagyok? A közösségi oldalam vagyok? A „lajkok” száma vagyok? Lehet, hogy a Facebook vagy az Instagram megmutatja az arcomat. De: **Ki vagyok akkor, amikor kikapcsolom a telefonomat?** Ki vagyok, amikor senki nem figyel rám? Ki vagyok, amikor nincs kinek megmutatnom magam? **Őszinte vagyok önmagamhoz?** Mózes nem azt választotta, ami az emberek szemében a legjobbnak tűnt. Azt választotta, ami **Isten előtt helyes volt.** „...inkább választotta

az Isten népével való együttszenvetést, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét.” Különös választás. Szenvetést választani kényelem helyett. Igazságot választani népszerűség helyett. Istent választani kiváltságok helyett. Az új tanév is hozhat ilyen döntéseket. Talán könnyebb hallgatni, amikor valakit kigúnyolnak. Talán könnyebb a tömeggel tartani. Talán könnyebb megtagadni a hitünket. Talán könnyebb azt tenni, amit mindenki más tesz. De a hit megkérdézi: **Mi a helyes Isten előtt?** Mózes nem csak arra nézett, amit most nyerhetett. Tovább látott. „...mert a jutalomra tekintett.” A világ ezt mondja: **„Szerezz meg minél többet most!”** Isten pedig arra tanít: **„Tekints tovább!”** A népszerűség megváltozik. A tárgyak elvesznek. Az eredmények idővel elhalványulnak. A telefon elromlik. De amit Istenért teszünk, annak **örök értéke van.** Ezért amikor az új tanévben eljön egy nehéz nap, amikor valaki nem érti a hitünket, vagy amikor valamit el kell szenvednünk, mondhatjuk magunknak: **Nem csupán az osztálytársaim elismeréséért élek. Nem csupán a népszerűségért élek. Nem csupán a győzelemért élek.** Egy nagyobb jutalomra tekintek. **Krisztusra tekintek.**

3. Mózes felnőttként – a hit, amely látja a Láthatatlant „Hit által hagyta el Egyiptomot, és nem félt a király haragjától, mert kitartott, mint aki látja a Láthatatlant.” **„Mint aki látja a Láthatatlant.”** Ez a mai bibliai igeszakasz egyik legszebb mondata. Mózes olyat is látott, amit mások nem láttak. A szeme előtt ott volt Egyiptom. Ott volt a fáraó. Ott volt a hatalom. Ott volt a veszély. De Mózes még valami mást is látott. **Istent.** Nem testi szemmel. **A hit szemével.** És pontosan erre van szükségünk nekünk is. A szülőknek is. A tanároknak is. A fiataloknak is. Látjuk gyermekeinket. Látjuk gondjaikat. Látjuk sikereiket. Látjuk bukásaikat. Látjuk osztályzataikat. Látjuk barátaikat. De nem látjuk egész jövőjüket. Ezért szükségünk van arra, hogy **lássuk a Láthatatlant.** Meg kell tanulnunk ezt mondani:

„Uram, én nem tudom, mi lesz a gyermekemmel. De Te tudod.” „Uram, én nem tudom, mi vár rá az iskolában. De Te tudod.” „Uram, nem tudom, mi lesz holnap. De Te már ott vagy.” **A hit áthidalja azt, amit a szemünk nem lát.**

4. Mózes az asztalnál – a hit, amely emlékezik Isten szabadítására. Mózes története egészen a páskaig folytatódik. Isten felkészíti népét a szabadulásra. Képzeljünk magunk elé egy családot az asztal körül. Az apa elkészíti az ételt. A család együtt ül. De van még valami az asztalon. **Isten Igéje.** A szabadulás története. Isten segítségének története. A Bárány története. Az ajtófélfákra kent vér a szabadulás jele volt. És itt egy másik fontos dolgot látunk: **A hit az asztal mellett adódik tovább.** A közös étkezésben. A beszélgetésben. Isten Igéjének hallgatásában. Ezért fontos, hogy közös étkezéseink ne csupán arról szóljanak, hogy gyorsan megeszünk valamit. Legyen helye az asztalainknál a családnak. Legyen rá időnk. Legyen ott a Biblia. Legyen ott az imádság. Beszélgessünk egymással. Kérdezzük meg: **„Mit tett ma Isten?” „Miért adhatunk ma hálát?” „Mi fájt ma nekünk?” „Miért kell imádkoznunk?”** A páska nem csupán egy régi eseményre való emlékezés volt. Hanem emlékeztető: **Isten megszabadít. Isten vezet. Az Ő kezében vagyunk.** Számunkra pedig a páska története Isten még nagyobb szabadítására is emlékeztet, amely Krisztusban teljesedett be. Ezért újra és újra vissza kell térnünk ahhoz, amit Isten tett. Nem csupán évente egyszer. Nem csupán a tanév kezdetén. **Hanem minden nap.**

5. Mózes, mint vezető – a hit, amely átvezet a tengeren. Végül Mózeset vezetőként látjuk. Előtte a Vörös-tenger. Mögötte az egyiptomiak. Előtte az akadály. Mögötte a veszély. **Mi lesz most?** Hit. „Hit által keltek át a Vörös-tengeren, mint valami szárazföldön...” Izráel népe a tengert látja. Mózes **Isten útját** látja. A nép akadályt lát. Mózes **Isten hatalmát** látja. Az emberek talán a véget látják. **Isten azonban kezdetet készít.** És éppen itt találkozunk a hit titkával. Néha előttünk is megjelenik valami, ami olyan, mint egy Vörös-tenger. Új iskola. Nehéz tantárgy. Bonyolult kapcsolat. Konfliktus. Magány. Egy fontos

döntés. Félelem a jövőtől. És azt mondjuk: „**Ezen nem lehet átjutni.**” De Isten ott is utat tud nyitni, ahol mi még nem látjuk az utat. Nem azért, mert mindent meg tudunk magyarázni. Nem azért, mert mindent kézben tartunk. Hanem azért, mert **Isten hűséges**. Izráel nem azért kelt át a tengeren, mert mindent ellenőrzése alatt tartott. Azért kelt át, mert **Isten utat nyitott**. És néha Isten nem azt akarja, hogy az egész tervet ismerjük. Azt akarja, hogy megtegyük a következő lépést. **A hit lépését.**

Kedves diákok, kedves szülők, tanárok, testvéreim! Mózes élete olyan, mint egy út. **Mózes, mint gyermek – a hitben, amely oltalmaz. Mózes, mint fiatal – a hitben, amely választ. Mózes, mint felnőtt – a hitben, amely látja a Láthatatlant. Mózes a családban – a hitben, amely továbbadja Isten szabadításának történetét a következő nemzedéknek. Mózes, mint vezető – a hitben, amely akkor is továbbmegy, amikor tenger áll előtte. És ma mi is elkezdjük az új tanévet. Nem tudjuk, mit hoz majd. Talán lesznek örömteli napok. Talán nehéz napok. Talán sikerek. Talán bukások. Talán olyan próbák is, amelyektől félünk. De legyen ez a tanév a hit útja. Amikor félsz – bízz Istenben. Amikor nem tudod, ki vagy – keresd identitásodat Istenben. Amikor kísértést érzel, hogy a tömeggel tarts – válaszd Isten útját. Amikor szenvedés ér – tekints az eljövendő jutalomra. Amikor nem látod az utat – tekints a Láthatatlanra. Amikor otthon együtt ülsz a családdal az asztalnál – beszéljete Isten szabadításáról. És amikor előtted áll a saját „Vörös-tengered” – tedd meg a hit lépését. Mert a hit nem csupán az, amit gondolunk. A hit út. Az az út, amelyen Istennel járunk. Lehet, hogy ennek a tanévnek a végén nem tudjuk majd azt mondani, hogy minden könnyű volt. De szeretnénk elmondani: „Isten velem volt.” „Isten vezetett engem.” „Isten megtartott engem.” „Isten utat nyitott előttem.” Ezért az új tanév ne csupán egy újabb tanév legyen. Legyen a hit útja. Ámen.**

Utóima: Mennyei Atyánk! Hálát adunk Neked ezért a napért, és azért, hogy az új tanév küszöbén együtt állhatunk Előtted. Te azt is látod, amit mi még nem látunk. Ismered mindazokat a napokat, amelyek előttünk állnak. Ismered örömeinket, félelmeinket, sikereinket és bukásainkat is. Kérünk Téged, vezesd gyermekeinket és fiataljainkat az egész új tanév során. Adj nekik bátorságot, amikor félnek. Adj nekik bölcsességet, amikor döntéseket kell hozniuk. Adj nekik erőt, amikor elfáradnak. És adj melléjük jó barátokat, akik elfogadják őket olyannak, amilyenek, és akik közelebb vezetik őket Hozzád. Segíts nekik, hogy értéküket ne abban keressék, amit mások gondolnak róluk, ne az osztályzatokban, sikerekben, népszerűségben vagy a „lájkok” számában, hanem tudják, hogy valódi identitásuk Tebenned van. Amikor választaniuk kell a könnyebb és a helyes út között, adj nekik hitet, hogy azt válasszák, ami Előtted helyes. És amikor előttük áll majd a saját „Vörös-tengerük”, amikor nem látják a tovább vezető utat, emlékeztess őket arra, hogy Te akkor is velük vagy, amikor még nem látják a megoldást. Kérünk Téged a szülőkért is. Adj nekik türelmet, szeretetet és bölcsességet. Segíts nekik, hogy imádkozzanak gyermekeikért, és olyan otthont teremtsenek, ahol helye van a Te Igédnek, az imádságnak, a beszélgetésnek és a szeretetnek. Áldd meg a tanárokat, pedagógusokat és mindazokat, akik gyermekeinkről gondoskodnak. Adj nekik türelmet a nehéz napokon, bölcsességet a döntésekben és szeretetet minden gyermek iránt, akit rájuk bízol. És Urunk, kérünk önmagunkért is. Amikor félünk, taníts minket Benned bízni. Amikor nem látjuk az utat, taníts minket Rád tekinteni. Amikor magányosnak érezzük magunkat, emlékeztess minket arra, hogy **Te velünk vagy**. Taníts minket hitben járni, ahogyan Mózes is járt – kitartóan, bátran és bizalommal, mintha látnánk a Láthatatlant. Hálát adunk Neked azért, hogy nem nehézségek nélküli életet ígértél nekünk, hanem megígérted a jelenlétedet. Ezért ma a Te kezébe helyezzük az új tanévet. Neked ajánljuk gyermekeinket. Családjainkat. Tanárainkat. Közösségünket. És a saját életünket is. **Menj előttünk, Urunk!** Őrizz minket, amikor félünk. Tarts meg minket, amikor elesünk. És nyiss utat előttünk ott, ahol mi csak akadályt látunk. Add, hogy ennek a tanévnek a végén elmondhassuk: **„Isten velünk volt. Isten vezetett minket. Isten megtartott minket. Isten utat nyitott előttünk.”** Mindezt Jézus Krisztus nevében kérjük Tőled. **Ámen.**

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „Ekkor a családfők, Izráel törzseinek a vezetői, az ezredesek és a századosok meg a királyi udvartartás vezetői önként adakozni kezdtek. [...] És örült a nép az önkéntes adakozásnak, mert tiszta szívből, önként adakoztak az Úrnak. Dávid király is nagyon megörült (IKrón 29,6.9).”

Áldás: „Ezzel az áldással áldotta meg Izráel fiait Mózes: Ezt mondta: A Sínairól jött az Úr, a Széírről ragyogott rájuk, a Párán-hegyről tündökölt, megérkezett szent seregével, jobbján lángoló tűzzel. Mennyire szereti népét! Szentjei kezedben vannak, lábaidhoz telepednek, befogadják beszédedet. (VMóz 33,1a.2-3).” Ámen.

Záró ének: 464. dicséret: „Jöjj, királyom, Jézusom...”